

Projekt „Funkcje i metody dystrybucji uwagi we współczesnym teatrze tańca” to próba spojrzenia bezpośrednio na doświadczenie tańca – nie poprzez kontekst, technikę lub historię lecz stawiając w centrum procesy poznawcze, jakie pozwalają nam tańczyć i fascynować się oglądając taniec. Przyjrzenie się temu będzie możliwe dzięki wykorzystaniu najnowszych ustaleń nauk o poznaniu, które dzięki rozwojowi technologii i interdyscyplinarnemu podejściu, pozwalają dostrzegać coraz subtelniejsze aspekty ludzkiej percepcji. Temat ten jest tyleż fascynujący co niebezpieczny, bo podatny na uproszczenia i spłylenia wynikające z wciąż ograniczonych możliwości współczesnych nauk w badaniu mechanizmów percepcji i świadomości. Mimo tych niebezpieczeństw, tworzenie coraz silniejszych połączeń między studiami kulturowymi i teatrologią a naukami kognitywnymi i fenomenologią, daje nadzieję na powstanie nowego paradygmatu badania zjawisk performatywnych, który do tego będzie akceptowalny zarówno przez praktyków, jak i teoretyków.

W ramach projektu przeprowadzone zostaną szczegółowe kwerendy, badania w trybie practice-based research, testy kognitywne, a także konsultacje z najwyższej klasy specjalistami zagranicznymi. Wszystkie te metody służyć będą jak najpełniejszej realizacji celu badawczego projektu, jakim jest korelacja dyskursu neurokognitywnego, fenomenologicznego i praktycznego w kontekście ich teoretyczno-pojęciowej aparatury dotyczącej świadomości tancerza.